

له چپوکی فولکلوری کوردی دا :

کابرا

محي الدين شيخاني

بوو دواى سه لام و چاك و خوشى كابرا گوتى : نه رى برام بو نايى سه ودايه كى بكهين ؟ مينه گوتى به چى سه وداى بكهين ؟ كابراش گوتى من مهربه كانت ده ده مى و توش گايه كانم بدى ! مينه : ناخر ئيشى وه ها چون ده بى ؟ نه وانهى من گاجووتن ، گاجووت ؟ .

كابرا : هي منيش مە پەن ، مە پە ! زاوژى ده كه ن و شيرى ماست و كه ره دینه به ره مو و ه موو سائيكيش ده توانى بيان بپرى په وه و خورى په كانيان بفروشى ، مينه ش دواى كه ميك بپرگرنه وه ده لى : باشه منيش رازيم مهربه كانى لى وه رده گرى و ده پوا .

نه مجاره بيان تووشى راوچى يه كه ده بى كه دو تاژى «تانجى» به ده بى ، راوچى ده لى بو نايى سه ودايه كى بكهين ؟ مينه ده لى چون ! نه ويش ده لى زور ئاسانه مهربه كانم بده رى و تاژى په كان بوخوت ببه ، مينه ده لى : هه بى ويژدان هى من مە پەن زاوژى ده كه ن و شيرى ماست و كه ره و خورى يان لى چنگ ده كه وى ، راوچى ده لى : هي منيش تاژينه و سه كى راون

له چپوکی گوى ناگردانى كورده وارى دا ده گيرنه وه كه وا ژنو پياويك هه بوون ، پياوه كه ناوى مينه بوو ژنه كه ش ناوى پيروژ بوو ، له بهر نه وهى هه ژارو ده ست كورت بوون ، روژنيكان هيچيان نايى بيخون ، مينه ده لى : پيروژ خان ئيمرو چيمان هه به بيخوين ، زودم برسى به ؟ پيروژيش ده لى به خواى هيچ شك ناهم ، ته نيا هينديك جلو به رگى بووكينيم نه بى ، نه كه ر ده يان بهى بو شارو ده يان فروشى و هينديك شت و مه كى به ده كرى ! مينه ش به ناچارى جلو به رگى رهنگينى پيروژ له نيو بوخچه يه كه شه ته كه ده داو به ره و شار ده كه وته پى ، له ريگاش چاوى به جووتياريك ده كه وى كه له ولاوه خه ريكي جووت كردن بوو ، جووتيار بانگيكى له مينه كردو گوتى : هو كابرا بو كرى ده پوى ؟ مينه ش گوتى ده چمه شارو نه وه ش جلو به رگى بووكينى خيزانه كه مه ده يان فروشم جووتياره كه ش گوتى ده با سه بريكي بكهين نه كه ر باش بى ليت ده كرم ، مينه بوخچه ي كرده وه و جووتيار گوتى باشه ها نه وه گاجووته كه ي من ببه و جلو به رگه كه ش به جى بيله و خوا حافيزت بى ، مينه ش له خوشى يان بهى عه ردى نه ده گرت هه ردو گايه كه ي راهنج كردو رووى له شار كرد . له زيگادا تووشى كابرايه كه بوو ، دو مه پرى بهى

مامزو که رویشک و ده لک و نازدهی دیکه ده گرن ، مینهش به و قسانه دلی نهرم ده بی و مه ره کان به چی ده هیلی و تازی به کانیش راپنج ده کاو ده پروا .

له ریگادا تووشی جا براه کی دیکه ده بی که له شیریکی بی ده بی ، کابرا به مینه ده لی و ره با سه و دایه کی بکین دنیا چی تیدایه ؟ مینه ده لی : به چی سه و دای بکین ؟ کابرا ده لی تازی به کانت ده به م و نه و که له شیرت ده ده می : ناخر نه و تازی یانه ی من راوی ده کن و مامزو که رویشک و ده لک و شتی دیکه ده گرن ، کابرا ده لی : نینجا نه ره چی به ؟ که له شیره کی منیش نه وهنده دپو نازایه بکه ویته شه پ هیچ که له شیریک دهره قی نایی . مینه دلی نهرم ده بی و که له شیره کی لی وهره مگری و ده پروا .

نه مجار هیان مینه تووشی کابراه کی ده بی کلایکی چه رمی له سه ر ده بی ، کابرا ده لی هو برا نه وه بو کوی ده چی ؟ مینهش ده لی : ده چه شارو نه و که له شیره ده فروشم ، کابراش گوتی نه و جا بو که له شیره که ت ناده به من ، مه تا نه و کلایه قشتو که ت بی بیه خشم ؟ مینهش گوتی : هه ی بی قه زابی که له شیرو کلایان گوتوه ؟ ده زانی نه و که له شیره بکه ویته شه پ هه موو که له شیریک ده به زینی ؟ کابراش گوتی نه ی نازانی نه گره نه و کلایه ی له سهرت بکه ی ، له لای ژنه که ت چه ند خوشه ویست ده بی ؟

مینه نه و قسه به ی زور بی خوش ده بی و ته زوویکی گهرمی به له ش دادی و زوو کلایه کی له سه ر ده نی و به ره و مال ده بیته وه له ریگادا تینوی ده بی و لاده داته سه ر رووباریک ، کاتیک بو ناو خوار دنه وه ده چه مینه وه ، کلایه کی به رده بیته وه به ناودا ده چی ، له پاش نه وه موو که بکین و به یینه مینه ده سه روو ده بی و دوش داده مینی و ده که ویته ده ریای خه یال و بیر کردنه وه ناخو چون وه به چ روویک بکه ریته وه ماله وه چی به خیزانه کی راگه یه نی ؟ به هه ر حال ملی ریگا ده گری و نه م ده شت و نه و دول ده پروا ، شه وی به سه ر دادی و به ته وای شه که ت و ماندو ده بی ، که نریک مالی خویان ده بیته وه ، کاروانیک ده بینی واله و ناوه دا ده واریان هه لدا وه و که رووباریان خستوه ، مینه هه رکه

له هه ورازه که وه سه ر که وت نوبه ت داری کاروانه که به توندی تی ی خودی و بانگی کرد : ها ... کوپه کابرا به م نیوه شه وه له چی ده گه ری ی هاتوی دزیمان لی بکه ی یان ده ست له کاروان بوه شینی ؟ مینه به په شوکاوی یه وه ده لی : کاکه پیاری چاک به بو مالی خوم ده گه ریته وه نه وه تانی لیروکانه یه ، نوبه ت دار وازی لی نه هینا و سه رکاروان و هاو ریکانی به واگا هینا ، سه رکاروانیش به توو ده بی تی ی خودی : وه ره بزائم به م ناوه خته خوا لی ی گوری له م ناوه دا ده گه ری ی ؟

مینهش له سه رخو ده چیته پیشه وه به سه رهاتی خوی سه رله بهر بو ده گپریته وه . سه رکاروان هه تا شل ده بی بی ی بی ده که نی نینجا بی ی ده لی ده زانی هه نووکه بجیه وه ماله وه ، خیزانه که ت چ به زم و ره زمیکت بی ده کا شه رت بی کاریکی وه هات بی ده کا بابه ده واری شه ری نه کرد بی . مینهش گوتی نه دی نه گره هیچی ده گه ل نه کردم . سه رکاروان ده لی گره ویک ده که بکین ، مینه ده لی له سه رچی گره و بکه بکین ، سه رکاروان ده لی : نه گره هیچی بی نه کردی من شت و مه کی کاروانه که ت هه موو بی ده به خشم ، به لام نه گره شه پو گنچه ل وه ره او هو رییا له نیواتان پیدا بوو نه و ده بی به بی سی و دو ژنه که ت ته لاق بده یته و من ماره ی بکه م . مینهش به وه رازی بوو ، هه ردوکیان له سه ر نه و پریاره ریک که وتن و ده گه ل هیندیک پیاری دیکه به ره و مالی مینه ی ماله له چی شوپ بوونه وه ، که که یشتنه ماله وه سه رکاروان و پیاره کانی ، خویان له جینگایه کدا حه شاردا هه تا گوی له قسه کانی مینه و خیزانه کی بگرن ، مینه له ده رگای داو پیروزیس به خیرایی ده رگاکه ی لی کرده وه ، هه رکه چاوی به مینه که وت وه ک گول که شایه وه ده ستی له مل کردو بردی به ژووره وه ، له بهر نه وه ی مینه هیچ ده سه که وتیکی وه دی نه هینا بوو تابلوی مات و مه لول بوو ، به لام پیروز به خیر هاتنیک گهرمی لی کردو به نهرمی دواندی و دلی دایه وه بی ی گوت : مینه گیان هیچ خه می بی ناوی وه ره رگیز له دو چووان مه چوو خو که س له برسان نه مردوه ...

سه رکاروان که گوتی له م قسانه ده بی ، سه ری له ژیری و دانایی نه و ژنه سوپده مینی ، به م جوړه به لینه کی خوی ده گه یه نیته چی و شت و مه کی کاروانه کی به مینه و پیروز به خشی و نه و ژن و پیاره دلپاکه به ناواتی خویان که یشتن منیش کراشم دپا و هیچم بی نه پرا .